

Sint-Petrus en H. Bernadette

Contactblad van de R.K. geloofsgemeenschap voor Oirschot en Spoordonk
van de parochie Sint-Odulphus van Brabant

JUNI 2019

Nieuwstraat 17, 5688 BD Oirschot. Tel. 0499-571250

Overweging laatste viering Bernadettekerk 8 juni 2019

Tijdens de laatste viering in de Spoordonkse Bernadettekerk op 8 juni, werd de preek door pastoor Spijkers en pastor van Nunen gehouden in de vorm van een dialoog. Daarbij passeerden de nodige feiten, gedachten en gevoelens die we u niet willen onthouden!

De *schuin gedrukte teksten* werden gezegd door pastoor Spijkers; de andere door pastor van Nunen.

Zo pastoor, daar staan we dan. Onze laatste mis in de Bernadettekerk.

Het is toch maar een vreemde gedachte, niet?

Dat is het zeker. Ik zat me net te bedenken... in de afgelopen 20 jaar dat ik hier pastoor mag zijn heb ik hier zo'n 1500 keer de mis gedaan. En dan tel ik alleen nog maar de weekenden.

Ja, want er waren nog veel meer momenten natuurlijk die we hier gevierd hebben.

Ik heb nog eens even de boeken erop na laten slaan, en daaruit blijkt dat hier 2061 kinderen gedoopt zijn, 740 huwelijken gesloten en van 710 dierbaren werd er afscheid genomen.

Het was heel bijzonder om daar bij te mogen zijn, bij het vieren van lief en leed van de Spoordonkse geloofsgemeenschap.

Ja zeker, zo voel ik dat ook. En er zijn zoveel mensen die daarbij in gedachten weer aan ons verschijnen hé? Toegewijde parochianen en vrijwilligers die hun hart aan deze kerk hadden verpand.

Ja, nou denk ik aan de koster, aan mensen van het kerkbestuur en koorzangers en zangeressen en d'n organist, de acolieten en lectoren... zoveel namen die me dan weer te binnen schieten en gezichten die we voor ons zien...

Het voelt alsof we nu al een beetje heimwee hebben hé.

Nou, we zullen nog vaak terugdenken aan de fijne sfeer die hier heerste. De betrokkenheid van veel mensen die bijvoorbeeld tot uiting kwam in het actieve meezingen.

Ja, daar nodigde deze kerk de mensen kennelijk heel goed voor uit.

En wat denk je van de Eerste Communie- en Vormselvieringen? Dat waren altijd hoogtepunten voor de Spoordonkse gemeenschap.

Met veel inzet van de prachtige werkgroep Kerk en Gezin, het kinderkoor en altijd met medewerking van veel ouders.

Ja, dat was altijd heel bijzonder. Afgelopen zondag nog, met de viering van de Eerste Communie.

Dat was de laatste Eerste Communie. Weet je, als ik terugdenk aan al die mooie vieringen, dan denk ik: eigenlijk jammer toch, dat de kerk dicht gaat.

Ja, dat is het ook. Maar aan de andere kant toch ook goed te begrijpen, want het aantal keren dat er in een gewoon weekend nog een mooi aantal mensen in de kerk zat, is de laatste jaren flink afgenomen.

Wat noem jij een mooi aantal?

Dan denk ik aan vijftig mensen. Een paar weken geleden was dat nog eens het geval. Er waren veel familieleden voor een gebedsintentie gekomen en dat merkte je. Maar de meeste zondagen kwamen we amper tot de helft. En op de zaterdagavonden nog minder.

Maar dat is toch overal zo? In Oirschot en in Best en in Middelbeers neemt het toch ook af?

Ja, dat klopt. Daarom is het goed om elkaar op te zoeken. En bovendien... als we denken aan de klimaatverandering die de mensheid veroorzaakt, dan is het goed dat wij als parochie ook onze verantwoordelijkheid nemen.

Leg dat eens uit?

Nou, da's heel simpel. Waarom zou je 's winters in twee kerken een hoop CO2 de lucht in blazen als de kerkzoekers makkelijk bij elkaar kunnen in één kerk?

Ja, daar heb je wel een goed punt. Eerlijk gezegd had ik daar nog niet aan gedacht... en het is waar, daar kunnen we niet zomaar omheen, nee. Maar... zou het wat dat betreft niet beter zijn om de Oirschotse kerk te sluiten en deze open te houden?

Als je alleen kijkt naar het gasverbruik wel, ja. Maar dat is niet het enige. Je voelt toch wel op je klompen aan dat het sluiten van de basiliek geen optie is. Die kerk ademt 500 jaar geschiedenis, en is toch het godsdienstig centrum van heel de parochie.

Ja, en dat was het ook al eeuwenlang vóór Spoordonk. Want vóór de opening van deze kerk, 82 jaar geleden, waren de Spoordonkse mensen ook aangewezen op de Oirschotse kerk. En... er was nog geen harde weg en ze hadden nog geen auto's, en toch kwamen ze er.

Ja, dat zal straks ook het probleem niet zijn voor de Spoordonkenaren. En ze weten er de weg. Ze moeten ook naar Oirschot om boodschappen te doen, om naar het gemeentehuis te gaan, naar de bank en naar het zwembad... dan kunnen ze er ook naar de kerk.

De meesten wel. Maar van onze vaste kerkgangers is niet iedereen meer even mobiel. Sommigen hebben geen auto en rijbewijs meer en fietsen door weer en wind is ook geen optie als je 85, 90 of nog ouder bent.

Ik heb er alle vertrouwen in dat dat wel wordt opgelost. Er zijn heus parochianen uit Spoordonk die over een auto beschikken en die bereid zijn om een of twee mensen mee te nemen naar de basiliek en na de vieringen weer thuis te brengen.

Is dat zo? Hebben we dat al gevraagd?

Ja, daar is de contactgroep al mee bezig geweest. Er zijn al mensen die aangegeven hebben dat ze vanaf volgende week best eens iemand mee willen nemen naar de basiliek. En mochten nog meer mensen daartoe bereid zijn, dan mogen ze zich bij ons melden.

Het is fijn dat het straks voor iedereen, ook voor de mensen die minder mobiel zijn, gewoon door kan gaan in Oirschot.

Jazeker, het kerkgebouw van steen gaat dicht en krijgt een andere bestemming, maar de kerk van de levende bouwstenen, de mensen zelf, die blijft gewoon bestaan!

En daar zijn al die helpende handen welkom bij, ook in de basiliek. De Spoorдонkse misdienaars, akolieten, koorleden, lectoren en al die andere vrijwilligers hoeven niet te stoppen, die kunnen ook in de basiliek gewoon blijven doen wat ze hier deden.

Ja, en om het "thuisgevoel" in Oirschot te bevorderen gaan we een aantal belangrijke voorwerpen uit deze kerk een eervolle plek geven in de basiliek.

Aan welke voorwerpen denk je dan?

Nou, op de eerste plaats het grote kruisbeeld. Dat krijgt een plek in het torenportaal in Oirschot. En de kruiswegstaties hangen we in de kooromgang, op ooghoogte van jonge kinderen.

Dat is mooi! Dan kunnen we het verhaal nóg beter aan kinderen uitleggen!

Zeker. Op deze manier houden we samen de geest levend. De geest van de verbondenheid. De geest van Pinksteren, die waait waar hij wil.

In Oirschot en ook in Spoorдонk.

En in Best en in Beers?

Ja, ook daar natuurlijk... Overall waar mensen bereid zijn om elkaar op te zoeken, om elkaar te versterken, om samen de kerk te zijn, daar is de geest van God aan het werk. Niet alleen in het kerkgebouw, maar zeker ook daarbuiten. Daarom is het ook fijn dat onze collega's er bij zijn vandaag!

Als je goed kijkt, voel je de geest van God op zoveel plaatsen en zoveel momenten.

Overall waar mensen goed doen, anderen helpen en zo de wereld mooier maken.

Dat is de boodschap ook van Pinksteren. En iedereen mag het weten. Laat het nieuws van de levende geest die ons bezielt maar rondgaan als een lopend vuurtje. Hier in Spoorдонk én in Oirschot.

Lopend? Ik dacht dat we met huifkarren gingen!

Ja, dat klopt. Maar we hebben een prachtige club bereid gevonden om straks lopend met het vuur van de geest voor ons uit te gaan. Namelijk: de Bali-Runners.

Dat zijn toch die lopers in hun felgroene outfit, toch?

Ja, dat klopt. Het zijn allemaal toppers op hardloopgebied, maar dat talent zetten ze óók in voor kinderen die niet kunnen lopen, omdat ze gehandicapt zijn. Met het geld dat zij met al hun acties opbrengen kunnen zij die kinderen helpen met een operatie of met een prothese, zodat ook zij kunnen lopen.

O ja, daar heb ik meer van gehoord! Dat zijn toch de kinderen op Bali, waar ook Marjanne Oomen woont en werkt. Je weet wel, de dochter van Christ Oomen, die hier en in Oirschot ook actief is in de kerk.

Ja, dat klopt helemaal. Zo zie je maar weer... 't is een klein wereldje. Het lijkt zo ver weg, Bali, maar via een paar mensen is het contact gelegd.

Broederschap en zusterschap beperkt zich niet tot een klein kringetje, maar gaat de hele wereld over.

Doen de Bali Runners dat ook? De hele wereld over rennen?

Nee, dat zou te gek zijn. Hoewel... er ene bij is die elke maand een marathon loopt en een paar anderen die elke maand een halve marathon lopen.

Pfoeh, ik ben al moe bij de gedachte. Ik vind van Spoorдонk naar Oirschot lopen al wijd zat!

Nou, dat is toch heel mooi. Ik zou het maar doen als ik jou was. Dan zal ik je aanmoedigen vanuit de huifkar.

Afgesproken. Zo doen we samen wat we kunnen om de geest levend te houden en het vuur naar de basiliek te brengen.

Zullen we iedereen die hier in de kerk zit uitnodigen om mee te gaan?

Ja, dat doen we! Mensen, we nodigen jullie allemaal uit om na deze leste mis mee te gaan. Want met het sluiten van deze kerk houdt het verhaal van God met ons niet op.

Laten we samen het vuur overbrengen naar Oirschot en daarna elkaar nog treffen onder de koffie en de thee en een broodje.

En een borreltje?

Ja, ook dat. Als we geloven in de kracht van samen, dan is het zo gek nog niet om daarop te proosten.

Amen.

Inleiding viering 8-06-2019

De laatste Heilige Mis in deze Spoorдонkse kerk. Een kerk gebouwd met en door Spoorдонkenaren. Een Huis van God, wat een thuis was en is voor iedereen. Dit huis werd een thuis voor de Spoorдонkse geloofs-gemeenschap. Een huis waarin de Spoorдонkse mensen al vele jaren samen komen, samen het leven vierden, hun kinderen werden hier gedoopt, ze deden hun Eerste Communie, werden er gevormd. Velen beloofden elkaar trouw in deze kerk, vierden er jubilea's met God als hun getuige, in het vaste geloof dat Hij er altijd was, en er steeds weer zal zijn wanneer we er zelf niet meer uitkomen.

Maar het was niet alleen vreugde, ook verdriet werd in dit Godshuis gedeeld met elkaar.

Het weten en voelen dat de mensen om je heen met je meeleeften gaf je kracht en troost in moeilijke tijden. In dit huis kon je steeds terecht met je vreugde en verdriet. Velen van onze ouders en ook onze generatie, stonden altijd weer klaar om hun bijdrage te leveren, aan het vele werk dat een eigen parochiekerk met zich meebracht. Nu we deze kerk gaan sluiten, slaan we de handen in elkaar, en laten we ons samen gaan inzetten voor de parochiekerk die nu ook de onze is, de Sint Petrus Basiliek in Oirschot. En wees gerust: dit huis waarin wij, Spoorдонkenaren, zo vaak samen kwamen, daar mag en kun je na vandaag nog altijd blijven komen. Het huis van de

Spoordonkse geloofsgemeenschap zal straks een huis zijn en blijven voor de hele Spoordonkse gemeenschap. Iedereen zal er welkom zijn, voor samen je hobby beoefenen, vergaderen, of gewoon voor 'n kopje koffie en wat buur-

ten. Nog steeds kun je hier vreugde en verdriet delen met je medemens. De naam kerk zal veranderen maar het gemeenschappelijk gevoel zal blijven.

Namens de pastoraatsgroep Toos Habraken.

Kledinginzameling zomermarkt Oirschot

Tijdens de zomeravondmarkt van 22 augustus houden we bij de ingang van de Basiliek een grote inzameling van gebruikte kleding, schoenen en textiel (zowel) draagbaar als kapot. De kleding kan worden aangeboden van half tien in de ochtend tot half tien 's avonds. De opbrengst is bestemd voor het pastoor Vekemansfonds dat zich inzet voor kansarme kinderen in het zeer arme noord-oosten van India. Via de orde van de zusters Ursulinen, waarvan Moeder Theresa wel de bekendste is, worden scholen gebouwd en leer- en hulpmiddelen verstrekt zodat de kinderen daar onderwijs krijgen en zich 'n betere toekomst

verwerven. Iedereen die kleding inlevert, ontvangt een lot waarmee kans gemaakt wordt op allerlei prijzen, waaronder een ballonvaart.

Meer informatie op: www.vekemansfonds.nl

Kopij Contactblad Sint-Petrus en H. Bernadette

Uw eventuele bijdrage m.b.t. onze geloofsgemeenschap kunt u tot uiterlijk 26 augustus a.s. inleveren bij het parochiesecretariaat: Nieuwstraat 17, 5688 BD Oirschot, onder vermelding: plaatselijk katern Contactblad; of via E-mail: parochieblad@petrusparochie.nl of: parochieblad@bernadetteparochie.nl

DOPELINGEN SINT-PETRUS en H. BERNADETTE

Familie-berichten

24 maart: Sophie Rijnen.

14 april: Ilaria Mathijssen.

12 mei: Mick van Gils.

24 maart: Mats van den Oever.

28 april: Mats Blankers.

19 mei: Emma Schellings.

HUWELIJKEN SINT-PETRUS

20 april: Wesley van Leijden en Dieudonnee Schoonman.

JUBILEA ST. PETRUS

30 maart: 40-jarig huwelijk Peter Schilders en Annie v. Straten.

OVERLEDENEN H. BERNADETTE

20-04-2019 Piet van Agt, 94 jaar weduwnaar van Dora Veldman

Piet is geboren in Acht. Later verhuisd naar Banisveld. Daar was het hard werken op de ontginningsboerderij. Met zijn 13 jaar werd hij lid van het jongenskoor in de Bernadettekerk te Spoor-donk. Hij speelde accordeon en mondharmonica. "Zingen daar word ik zo blij van" zei hij altijd. In 1956 trouwde hij met Dora Veldman. Samen kregen ze 10 kinderen. Piet werkte hard op het kippenbedrijf, dat later werd overgenomen door zoon Peter. In 1997 verhuisden Piet en Dora samen naar St. Jorishof. Twee jaar later overleed Dora plotseling. Zingen bij het Gemengd koor en De Naklank, toneel, biljarten, koersbal en een nieuwe vriendin gaven het leven weer zin. In januari werd hij ziek en konden de doctoren hem niet meer helpen. Op Paaszaterdag is hij in het "Bijna Thuis Huis" vredig ingeslapen. Piet was een liefdevolle, krachtige, warme, muzikale man. Moge hij zo in onze herinnering blijven.

28-05-2019 Bert Rijnen, 91 jaar weduwnaar van Toke van Esch

Bert is opgegroeid aan de Geeneindseweg. Door het overlijden van zijn vader op jonge leeftijd heeft hij altijd hard moeten werken op de boerderij. Hij trouwde met Toke en ze gingen op zijn boerderij wonen en kregen zes kinderen. Bert was een echte verenigingsman, maar met de fanfare had hij een hechte band. Ruim 70 jaar was hij lid. Ieder jaar op tweede kerstdag zat hij vooraan in onze kerk, want dan luisterde de fanfare de dienst op. Toen de kinderen groot waren maakte hij met Toke nog vele reizen. La-

ter gingen ze samen in de Vestakker wonen. Na het overlijden van Toke kwam Bert naar St. Joris in Oirschot. Daar is hij na een liefdevolle verzorging overleden. Zijn uitvaart was de laatste in zijn geliefde Spoordonk, alvorens de Bernadettekerk aan de eredienst onttrokken werd. Het heeft zo moeten zijn. Bert is ten rusten gelegd bij Toke op de begraafplaats, achter de Bernadettekerk. Moge de kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen, dankbaar terug zien op het mooie leven van hun vader en opa.

OVERLEDENEN SINT-PETRUS

07-03-2019 Nol van de Kerkhof, 93 jaar weduwnaar van Mien Smetsers

Nol kwam uit een gezin van zes kinderen. Na zijn huwelijk ging hij wonen in de Vlierehut, zonder waterleiding en electriciteit. Later verhuisden ze via de Oude Grintweg naar de Schoemekerstraat, waar hun zoon geboren werd. Nol werkte bij Philips. Na zijn pensionering bracht hij veel tijd door in de moestuin bij Ad. Verder hield hij van biljarten, kaarten, puzzelen, de krant lezen en fietsen. Anderhalf jaar geleden verhuisde hij naar St. Joris. Hij genoot van de bezoeken van de kleinkinderen, die het vogeltje verzorgden en samen met opa spelletjes deden.

07-03-2019 Johan Smetsers, 87 jaar

Johan was een eenvoudige man, die genoot van vele kleine dingen. In zijn werkzame leven was hij schilder bij Piet Foole. Zijn neven en nichten waren belangrijk voor hem. Hij was vriendelijk, rechtvaardig en hielp waar hij kon. Zijn deur stond altijd open, hij was gastvrij en was blij met de vele vriendschappen. Zijn grote liefhebberij was Gilde St. Sebastiaan, waarvan hij vele jaren een gewaardeerd lid was. Toen hij niet meer zelfstandig kon wonen verhuisde hij naar St. Joris, waar hij rustig ingeslapen is. Hij was gewoon, buitengewoon.

13-03-2019 Janus van der Vleuten, 86 jaar weduwnaar van Els van der Steen

Janus was de oudste zoon in het gezin. Hij trouwde met Els en stichtte een gezin met twee kinderen. Het was een hecht gezin.

Later kwamen er schoon- en kleinkinderen bij, waar hij erg trots op was. Na het overlijden van Els ging hij niet bij de pakken neer zitten. Hij fietste de hele regio door om van de natuur te genieten. Bovendien was hij actief in het verenigingsleven, zoals de biljartclub, Oirschot Vooruit en hij hield van kaarten. Van gilde St. Sebastiaan was hij al 65 jaar lid en was hij goed met het kruisboog schieten. Een paar maanden geleden kreeg hij het bericht van een onomkeerbare ziekte, waar niets meer aan te doen was. Hij heeft gestreden en ook nog mooie momenten meege maakt. Hij was een man met een luisterend oor, eerlijk en oprecht, kortom “unne goeie mens”.

**02-04-2019 Mia Beerens, 71 jaar
echtgenote van Martien Heijms**

Mia was een lieve, actieve, sportieve vrouw, moeder en oma. Ze stond altijd voor iedereen klaar. Niets was haar teveel. Ze was zorgzaam en erg gevoelig. Het overlijden van haar zoon Marcel heeft zijn diepe wonden achtergelaten. Ze hield van wandelen, hardlopen en tuinieren. Van oppassen en genieten van de kleinkinderen. Van weekendjes weg met vrienden of met zijn tweetjes; waar mogelijk gingen de fietsen mee. In de nieuwe mantelzorgwoning zou ze samen met haar man het laatste deel van haar leven door gaan brengen. De laatste tijd had ze echter steeds minder energie, totdat die helemaal op was. Intens verdrietig, maar ook trots moesten wij afscheid nemen.

**25-04-2019 Lilian Fornier, 75 jaar
echtgenote van Cees de Joode**

Lilian was een lieve vrouw, een vrolijke moeder en oma. Ze genoot van het leven, van klassieke muziek en vooral van gezelligheid. Ze was de steun en toeverlaat voor haar kinderen en zeer optimistisch en met een eigen mening. Enkele weken geleden verhuisde ze van Alphen aan de Rijn naar Best om dichterbij haar dochter te wonen. Ze werd ziek en door diverse complicaties is ze onverwachts overleden. Veel fijne herinneringen verzachten het verdriet.

**27-04-2019 Evert van de Ven, 89 jaar
weduwnaar van Toos van Gerven**

Evert was een boer in hart en nieren. Naast de zorg voor zijn gezin, was hij trots op zijn melkvee en fokstieren. Ook zijn akkers lagen er altijd strak bij zonder onkruid of mollen. Hij heeft 58 jaar op hetzelfde erf gewoond. Hij was handig en wist overal een oplossing voor. Hij deed veel vrijwilligerswerk; zo heeft hij 70 jaar gezongen in de Cantorij om de wekelijkse H. Mis op te luisteren. Hiervoor is hij uit dankbaarheid onderscheiden door de parochie en door de Paus. Met de kinderen en kleinkinderen had hij een warme band. Nadat zijn gezondheid minder werd reed hij dagelijks met zijn scootmobiel naar het kerkhof om het graf van zijn vrouw te verzorgen. Hij was goed op de hoogte van de actualiteiten, de politiek en de sport. Hij is nu weer verenigd met zijn Toos, die hij zo gemist heeft.

**30-04-2019 Annie Arts, 90 jaar
weduwe van Bert van Straten**

Annie was een zorgzame vrouw en moeder. Eenvoudig en gewoon zonder franje of poespas. Ze hield van het huishouden en naaide de kleding voor haar zelf en de kinderen. Na het overlijden van haar man, veertig jaar geleden, stond ze overal alleen voor. Ze pakte het leven moedig op, haalde haar rijbewijs en ging vrijwilligerswerk doen. Ze gaf jarenlang zwemles en velen hebben door haar het diploma gehaald. Hiervoor werd ze onderscheiden met een gemeentelijk certificaat van verdienste, waar ze trots op was.

Ze was een lieve oppas-oma en werd door de kleinkinderen op handen gedragen. De laatste jaren werd haar gezondheid minder, de auto en fiets verdwenen en in plaats daarvan kwam een elektrische rolstoel en de verhuizing naar St. Joris. Daar is ze rustig ingeslapen.

**06-05-2019 Harry Janssen, 83 jaar
weduwnaar van Irma Dohmen**

Harry groeide op in Oirlo in een gezin met 9 kinderen. Na zijn schooltijd ging hij werken bij Philips, waar hij op 56-jarige leeftijd met vervroegd pensioen ging. Op vakantie in Wenen leerde hij zijn vrouw kennen en na hun trouwen gingen ze in Best en later in Oirschot wonen. Harry was een sociaal en actief mens. Hij was secretaris van de EOZC, was deel van de avondwakegroep en vrijwilliger bij Radio Oirschot. Ook thuis zat hij niet stil en kluste veel. Na het overlijden van zijn vrouw verhuisde hij naar St. Joris, waar hij het goed naar zijn zin had en liefdevol verzorgd werd. Zijn zoon en dochter herinneren hem als een liefdevolle, vrolijke en zorgzame vader.

**11-05-2019 Rinus Verhouden, 80 jaar
weduwnaar van Ria Bressers**

Rinus was een liefdevolle man, vader en trotse opa. Vele jaren van zijn leven stonden in het teken van de meubelfabriek. Hij heeft hard gewerkt. Zijn hobby was het houden van duiven. Ook ging hij graag de natuur in om te genieten van al het moois wat hij tegenkwam in de Mortelen of bij de H. Eik. Met zijn broer Kees en vriend Toon maakte hij grote fietstochten naar Rome en Lourdes. Tot het overlijden van zijn vrouw hebben zij samen mooie jaren beleefd. Toen zijn gezondheid minder werd, is hij geweldig gesteund door zijn kinderen. Hij werd dikwijls uitgenodigd om te komen eten, hij was een dankbare gast en hield van veel en lekker. Hij stond daarentegen ook altijd klaar voor de kinderen. Hij zal gemist worden, maar de fijne herinneringen blijven.

**12-05-2019 Gérard van de Wal, 94 jaar
weduwnaar van Sjaan Gooskens**

Gérard was een betrokken vader en opa. Zachtaardig, vriendelijk en altijd positief met een zonnige kijk op het leven. Hij was oprecht geïnteresseerd in het wel en wee van de kinderen en kleinkinderen. Hij genoot van tuinieren, de vele fietstochtjes en familiebijeenkomsten. Gérard was de derde generatie van de Wal en heeft samen met zoon Piet de fundering gelegd voor het familiebedrijf, wat nu door de vijfde generatie wordt voortgezet. De laatste jaren moest hij beetje bij beetje gezondheid inleveren. Omringd door zijn dierbaren is hij rustig uit het leven weg gegleden om weer verenigd te zijn met zijn vrouw.

**19-05-2019 Jet van Zelst, 87 jaar
weduwe van Toon Mensinck**

Jet was een hardwerkende vrouw en moeder. Samen met haar man heeft ze het bedrijf opgestart. Ze hield van vakanties in Oostenrijk, waardoor ze vele vrienden heeft leren kennen. Na het vroege overlijden van haar man in 1980 heeft ze weer moedig het leven opgepakt. De kleinkinderen waren haar grote trots en ook de achterkleinkinderen hielden veel van oma Jet of oma koek en oma snuupke. Een jaar of 9 geleden werd het lopen moeilijker en werd er dagbesteding bij zorgboerderij Wiltonshof geregeld; daar had zij het goed naar haar zin. Later was thuis wonen niet meer mogelijk en verhuisde ze naar Amaliazorg. Daar genoot ze van de vele bezoeken en wandelingen met de kinderen. Zij weken niet van haar zijde. In het bijzijn van Margo is ze overleden en is nu weer verenigd met haar man.

**19-05-2019 Marie van Esch, 90 jaar
weduwe van Jan der Kinderen**

Marie was een eenvoudige vrouw en moeder van vier kinderen. Ze hield van het huishouden en handwerken. Ze heeft veel truien, sokken en dassen gebreid. Ze had graag mensen om zich heen. Ze ging af en toe met de fiets op pad om familie en kennissen te bezoeken. Ook ging ze regelmatig naar de H. Eik om een kaarsje te branden. Ze was voor de kleinkinderen een lieve en belangstellende oma. Toen haar gezondheid minder werd, verhuisde ze naar St. Joris. Daar had ze het goed naar de zin en werd liefdevol verzorgd. Ze hield graag de plaatselijke en vooral de Spoorдонkse nieuwtjes bij. Ze is rustig ingeslapen.